

HALÁSZAT.

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj:
Egész évre 6 Korona, fél évre 3 Korona és évi 30 K drágasági felár.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: A buzsáki tógazdaság. *Techet Róbert.* — Az általános forgalmi adó és a halászat. — Érdekes fogás a Boldvában. S. — Levél Miskolcziól. *Vizkelety Pál.* — Társulatok. Egyesületek. — Kérdések és feleletek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

A buzsáki tógazdaság.

Írta: *Techet Róbert.*

Szakemberek előtt közismert dolog, hogy tógazdaságaink legsűrűbben és legnagyobb számmal Somogy megyében vannak; jelenleg e megyében 38 van üzemben, összesen 2770 kat. hold vízterülettel, Csonka-Magyarország tógazdaságainak tehát csaknem $\frac{1}{2}$ -a itt fekszik. Az építőanyag nagy hiányának és drágaságnak ellenére most is folyton épülnek e vidéken halastavak. Az utóbbi időben berendezett tógazdaságok között egyike a legjellemzőbbeknek a gróf Jankovich-Bésán Endre buzsáki uradalmában létesült halasgazdaság, a melynek külön nevezetessége az is, hogy a jelenleg üzemben levő tavak legnagyobb része hazánk történelmének legszomorúbb korszakának, az ú. n. tanácsköztársaság idejében épült.

A nyolcz tóból álló tógazdaság (1. kép) a Balaton melletti Nagyberék lecsapolására szolgáló „Keleti bozótcsatorna” felső folyásán, az ú. n. Czifra-malom mellett levő vízenyős, tőzeges rétségeken terül el. A tavak vízzel való ellátása a „Keleti bozótcsatornába” ömlő „malomárok” történet, melynek másodpercenkénti állandó vízmennyisége a Czifra-malomnál 700 liter. A víz minőségére jellemző, hogy az árok mintegy 30 km. hosszú, összesen 239 négyzetkilométer kiterjedésű vízgyűjtő területe, mely majdnem Kaposvárig felmegy, túlnyomó részben mezőgazdasági művelés alatt áll, továbbá, hogy a vízfolyás kilencz kisebb-nagyobb községen és számos majoron folyik át s ennek következtében, különösen esőzések alkalmával, szinte telítve van hasznos trágyázó, a halak természetes táplálékának fejlődését előmozdító anyagokkal. A víz jó minősége nagyon fontos e tógazdaságnál, mert a talaj maga legnagyobb részében silány, tőzeges.

A tógazdaság alatt egy rétöntözésen kívül más vízhasználati érdekeltég nincsen; ez az öntözés azonban

a rendelkezésre álló minimális vízmennyiségnek csak 40%-át fogyasztja, ezt is csak hatóságilag megszabott rövid ideig s oly időszakban, amikor rendszeren nagy árvízfeleslegek állnak rendelkezésre és így egyáltalán nem hat zavarólag a tógazdaság vízellátására.

Az egyes tavak, a VII. és VIII. számú tavak kivételével, egymástól teljesen függetlenül táplálhatók. A buzsák—lengyeltóti-i út felett, a malomárok jobb partján elterülő I. és II. számú tavakat tápláló csatornába egyszerű betonbarátságilipen át juthat a víz, melyet aztán tiltómű terel az I., illetőleg a II. számú tóba. A buzsák—lengyeltóti-i út alatt levő tavak részére szükséges víz közvetlenül a Czifra-malom mellett a balparton épült 0:80 m. átmérőjű és 45 m. hosszú csőzilipen át ömlik a tápláló csatornába. Az egyes tavakba szolgáló tápláló zilippek fenékcsovének átmérője 0:60 m.; e csövek azért ily bővekek, hogy a rövid ideig tartó nyári árvizeket mennél jobban ki lehessen a tavak megtöltésénél használni. A VII. és VIII. számú tavak csak közvetve, az V. számú tóból a „Keleti bozótcsatorna” alatt átvezető szifon segítségével láthatók el vízzel.

A tavak lecsapolása, a III. és IV. számú tó kivételével, egymástól függetlenül a „Keleti bozótcsatornába” történik; a III. számú tó vize a tápláló csatorna alatt, az V. számú tavon át folyhat le, míg a IV. számú tó a VI. számú tavon át üríthető ki.

A teleltetők (raktármedenczék) az V. számú tó és a tápláló csatorna között nyertek elhelyezést; vizüket közvetlenül a tápláló csatornából kapják; a csatornába épített bukós duzzasztómű télen át a kellő magasságban tartja a vizet. A teleltők vize az V. számú tóba, illetőleg ezen át a „Keleti bozótcsatornába” folyhat le; minthogy a medenczék fenéke magasabban van, mint az V. számú tó vízszíne, teljesen lecsapolhatók és egész nyáron át szárazon tarthatók. Egyelőre hét medencze létesült; ha később esetleg szaporítani kellene számukat, elegendő hely áll e célra rendelkezésre.

Az általános forgalmi adó és a halászat.

Amint ismeretes, a pénzügyminiszter kibocsátotta az „Utasítás“-t az 1921. évi XXXIX. t.-cz.-nek az *általános forgalmi adóról* szóló III. fejezete végrehajtásának tárgyában. (1921. évi 130.000. szám. Közzététel a B. K. 1921. augusztus 31-én megjelent 193. számában.) Ez az „Utasítás“ részletesen foglalkozik a *halászattal* is a forgalmi adóval való vonatkozásában.

A 9. § (1.) pontjában mint általános forgalmi adó alá nem eső *őstermelést* felsorolja a méhészet s vadászat mellett a *halászatot* is. A halászok öröme azonban e megállapítás mellett csak részleges lehet, mert ugyanezen szakasz (5.) pontja a következőképpen szól: „A technikai berendezésekkel ellátott vizekben űzött *mesterséges haltenyésztés* az őstermelés fogalmát meghaladván, mint üzleti vállalkozás forgalmi adó alá esik.“

Még jobban csökken ez az öröm a 11. § (1.) pontjában foglaltak után, a mely szerint:

11. §. (1.) Általános forgalmi adó alá esik az őstermeléssel kapcsolatos, de annak keretét meghaladó és külön üzleti haszon elérésére irányuló kereskedelmi tevékenység is. Így a föld terményeinek nyílt üzlethelyiségben akár a föld tulajdonosa, akár más által történő forgalombahozatala, továbbá a *halászatnak* vagy vadászatnak *bérelt területen kereskedés céljából űzése* és a *halaknak* vagy vadaknak *kereskedelem útján való forgalomba hozatala.* (T. 29. § 2. bekezdés.)

Ezek után már most igazán nehéz megállapítani, hogy kicsoda jelentősége van a 9. § (1.) pontjának, a melyben a *halászatot*, mint forgalmi adó alá nem eső *őstermelés* van felvéve?!

Talán a 11. § (2. és 3.) pontjából lehet még valami világosítást kiolvasni. E pontok szerint:

„(2.) Önként érthetően nem esik azonban általános forgalmi adó alá, ha a föld tulajdonosa kizárólag saját földjének terményeit elárúsítás céljából alkalmasszerűen maga viszi a nyílt piacra anélkül, hogy ott az elárúsítás céljára nyílt üzlethelyiség jellegével bíró állandó elárúsító helyet (bódét, sátrat) biztosítana magának.

(3.) A kinek magának földbirtoka vagy őstermelői foglalkozása nincs, önként érthetően a nyílt piacon semmiféle ősterméket adómentesen nem adhat el. De forgalmi adó alá kell vonni magát az olyan őstermelőt is, a ki a saját termésén kívül mások termését is eladás végett piacra hozza, még pedig az utóbbi kereskedelmi tevékenységből származó bevétele után. A nyílt piacokat látogató őstermelőknek tehát őstermelői mivoltukat és azt a körülményt, hogy csupán a sajátjukat árúsítják, a 8. sz. minta szerint kiállított helyhatósági bizonyítvánnyal igazolniuk kell.“

Ezek után tehát csak azt állapíthatjuk meg, hogy a halászok közül egész biztosan csak a *sporthalász* nem fizet forgalmi adót! Ez a foglalkozás ugyanis semmi esetre sem *kereseti jellegű*, a mi a forgalmi adó alá esésnek első feltétele (8. § [1.] pont).

Nem fizet az a halász sem kereseti adót, a ki *saját vizén* halászik magának, mert ha ez így nem volna, akkor igazán felesleges lenne a 9. § (1.) pontjának megemlékezése a halászatról, mint forgalmi adó alá nem eső őstermelésről. *Talán* (!) nem fizet aztán még az a halász sem kereseti adót, a ki *saját vizén fogott halat ad el*, még ha nyílt piacra viszi is a halat elárúsítás végett, a mennyiben azt csak alkalmasszerűen teszi s nincs állandó elárúsító helye. Ezt azonban azért nem állíthatjuk egész biztosan, mert idevágólag az idézett 11. § (2.) pontja csak a „*föld terménye*“-ről szól. Vajjon ide

fogják-e érteni a *halat* is? Reméljük, hogy igen, — ha megmagyaráztatják maguknak, hogy az a hal is csak a „föld terménye“, — habár csak vízben élhet is! Minden más esetben a felsoroltakon kívül kereseti adót fizet a halász.

Hát bizony ebben az utasításban ugyancsak szűk határok közé szorították a halászatot, mint őstermelést. De hát meddő dolog volna most már vitába bocsátkozni a törvényhozókkal s a rendeletcsinálókcal.

Végül még csak arra akarjuk az érdekeltek figyelmét felhívni, hogy a törvénynek az általános forgalmi adóra vonatkozó III. része 1921. évi szeptember hó 1. napján lépett életbe.

Az általános forgalmi adók fizetésének kötelezettsége tehát e napon vette kezdetét. Mindazok, a kik általános forgalmi adó alá esnek, kötelesek e naptól kezdve az üzleti (vállalati) nyers bevétel megállapítására alkalmas könyveket, illetve üzleti (vállalati) bevételeikről pénztári (bevételi) naplót, vagy legalább is oly feljegyzéseket vezetni, a melyekben a napi bevételek naponként pontosan vannak feltüntetve. (Utasítás 120. §-a.)

A könyvek vezetése alól való felmentésnek csakis olyan kisebb vállalatnál van helye, a melynél az adót átalányösszegben lehet megállapítani. (Utasítás 77. § (2.) és (3.) pontjai.)

Egy bizonyos, hogy a hal árát ezek a rendelkezések nem fogják csökkenteni.

Érdekes fogás a Boldvában.

K. B. boldvai gyógyszerész ismerősünk közölte velünk az alábbi, halrajzi szempontból is érdekes esetet.

Taraba nevű félkarú hadirokkant halász f. év július 17-én a boldvai malomduzzasztó feletti Boldva-szakaszon apróbb halakra emelőhálóval halászott. A Boldvá-

2. kép. A Boldvában 1921. július 17-én fogott harcsa.

nak ez a torkolati szakasza a mostani tartós szárazság miatt alig néhány méter széles, mélységre is csak itt-ott üti meg az egy, másfél métert. A mint nevezett halász szép csendesen emelgette hálóját, az egyik emelésnél hatalmas rántás érte karját.

Halászsunk dicséretére legyen mondva, villámgyorsan felismerte a helyzetet és társának kiabálva, ruhástul együtt a vízbe vetette magát s épen maradt balkarjával a kopoltyú mögé hatolva megragadta a hálóba került halat. Ugyanakkor érkezett oda társa is, de még kettőjüknek sem volt könnyű dolog a körülbelül 220 centiméter hosszú harcsát — a mely lemérve 44 kilogrammot nyomott — a partra kivontatni.

A harcsát a hálóval és a szerencsés halászokkal együtt a 2. képen mutatjuk be s csak azt jegyezzük még meg, hogy a halat Miskolcra az egyik nagy vendéglő tulajdonosa vette meg 1500 korona áron, — tehát elég olcsón. S.

Levél Miskolcra.

(Adatok a Sajó, Hernád, Bodrog folyók s a Hámori-tó halrajzához.)

I. Előbbi levelemben*) említettem, hogy a Sajó vize nagyon lepadt; de az ezévi vízállás oly alacsony, hogy a kavicsos meder sok helyen, úgy a miskolci területen, valamint a községekben is a folyó közepéig szárazon fekszik. Bár az alacsony vízállás mindig kedvezőbb az ívásra (? Szerk.) — a mi az idén rendkívül jól sikerült is —, a halállományra annál kedvezőtlenebb, mert nagyon sok csátés, nádas és rekettyés hely szárazon marad s így természetesen kevesebb táplálékot kapnak a halak; azonfelül a víz sebessége is gyengül, sok helyen valószínűleg állóvizek keletkeznek, a mit a *márna* hal nem szeret, maga a víz meg posványos szagú és elősegíti a kis halak penészes betegségét, melyről a télen is írtam.

Halaink közül a *balin* (fejes domolykó) végezte legjobb eredménnyel az ívást, mert ivadéka a bokrok alatt, a víz melletti csáték stb. alatt oly tömegesen van, hogy még sohasem tapasztaltam ily sok aprót e halfajból. Elég gyengén sikerült azonban a *márna* ívása; szép márnát sem látni, sem fogni nem lehet; úgy látszik, hogy a sok zaklatás folytán, melyben a háborús évek alatt volt részük (cseh, oláh megszállás stb.), lefelé húzódtak a Tisza felé, hol nagyobb békességben vannak. Márna már tavaly sem volt ezen a tájon, felülről, Putnok felől nem jöhet le, mert a barcikai, berentei, sajószentpéteri vízimalmok felfogják a vizet. A gróf Serényi által a háború előtti években elhelyezett *törpe harcsákból* három év óta senki sem fogott egyetlen egyet se, azok is eltűntek, ellenben sok *csuka* és *lesó harcsa* van.

Ez évben a Sajón fogott legnagyobb példányok a következők: Koncz Zsigmond hiv. halász 1 db. 7 kg.-os harcsa, Kremászky György műsztergályos 1 db. 10 kilogrammos harcsa és Házy József városi végrehajtó 1 db. 17 kg.-os harcsa. A 7 és 10 kg.-osat éjjel fogták fenékhorgon, a 17 kg.-osat nappal, délután 6—7 óra között hálóval. Egyedül nem is bírta kivenni a halat a vízből, mert a Sajó közepén halászott „*asztalról*“, hanem egy másik csempelyes segítségét kellett igénybe venni; a „Korona“-szállodában vették meg. Marucsó József miskolcz-gömöri pályaudvari vasutas szintén „*reahúzott*“ egy szép harcsára, de nem tudott vele megbirkózni; a harcsa a hálójával együtt bevitte a vízbe, a hálónak mind a négy kávája összetört, ő maga jól

megfürdött s a harcsa elillant. Többen fogtak 2—3 kg. súlyú pontyot, csukát, harcsát, balint, de a *süllő*-nek ez idén semmi híre.

Nagyon jó eredménnyel jár a halászat a Hernádon és a Bodrogon. De az ottani halászok nem valami híresek. Minden évben sok harcsát szalasztanak el, mert oly primitív, fűzfából készült készségekkel csempelyeznek és hozzánemértéssel kezelik a csempelyt (emelőháló), hogy a vérbeli miskolczi halásznak csak gyermekjátéknak tűnik fel a munkájuk. Mert, becsületükre legyen mondva, a miskolcziak értenek a horoghoz is, a hálózhoz is; de igen sokan tudnak itt hálót kötni is. Csak egy nagy baj van: a miskolcziak rendkívül fegyelmezetlenek és semmivel sem törődnek. Itt senkinek sem jut eszébe, hogy a kinnrekedt kis halakat vissza kellene a folyóba terelni, vagy a partok mentén fűzfavesszőket ledugdosni, a melyekből 2—3 év múlva terjedelmes bokrok lennének s így a halnak kitűnő búvóhelyül szolgálnának. Ez évben különben a hatóság erélyesen hozzálátott az általános ellenőrzéshez és az orvhalászok üldözéséhez; az államrendőrség az ívásra való tekintettel május 1-től június 10-ig betiltotta a halászatot s a tilalmat ellenőriztette is. A hiba csak ott történt, hogy már április 1-től kellene betiltani, egész június 15-ig. (A megalakult, de nem működő Miskolczvidéki Halászati Társulat üzemtervében április 10-től június 10-ig terjedő általános tilalom van megállapítva. Szerk.) No de ezért is köszönet illeti az államrendőrséget. Jövőre járjanak el még erélyesebben, mert csak így lehet végre gyökeresen rendet teremteni és a halállományt hathatósan megvédeni a lelkiismeretlen és törvényt nem tisztelő elemektől. Most bizony a miskolczi határban rablógazdálkodás folyik; a miskolczi halásznak az a fő, hogy hal legyen — de sok! Hogy honnan, az mellékes, azzal nem törődik. Pedig a medertulajdonosok sem akarnak semmit sem tenni, mindent a halászokra hárítanak; nekik az a fő, hogy minél magasabb bérletösszeget érjenek el. A béremelés alaposan érték a miskolczi gazdákat. Például a közbirtokosságnak úgynevezett *legeltetési és közbirtokossági csoport* vizein a halászati bérlet összege 1919. évben 100 korona volt, 1920-ban felemelték 200-ra, 14 nap múlva 500 koronára, 1921. évben pedig 1000, majd 1500 koronára! A víz legnagyobb része sekély, kavicsos, csurgó, hol sem hálóval, sem horoggal egész nyáron át semmit sem lehet fogni. Sok a fürdőző, a kik a halat elzavarják; aztán meg bőven jut bele a városi szennyvizekből is. Hossza mindössze talán 1 km., mindkét partra kiterjedően.

II. *Kérészszel* az idén senki sem horgászott a miskolczi Sajón, mert a víz rendkívüli alacsony állásánál fogva a kérészek (tiszavirágok) mindig lejjebb húzódtak a mederbe, úgy hogy tavaszkor a kérészgyűjtés semmi eredménnyel sem járt. Pedig a Sajón most igen szép fogásokhoz lehetne jutni kérészszel, a víz alacsony lévén, a szép nagy ragadozók az egyes mély helyekre szorultak; ott várják az esti órákat, a mikor már a fürdőközönség is odahagyja a folyót, hogy a csurgókra kijárjanak kisebb halakra vadászni. Egyébiránt a kérész az idén három ízben repült ki: június elején, június végén és július közepén. Csakhogy a kérész itt évről-évre kevesebb lesz; kevés helyen van és a partok minden tavasszal beszakadnak. A Hernád bővelkedik kérészekben, de általában nagyon mélyek a medrek a part mellett. En hegyes kapát szoktam hálórúdra szerelni és úgy szedek kérészeket márczius végén, április elején; két évvel ezelőtt április 3-án kérészszel egy délután fogtam

*) L. a „Halászat“ f. évi 3—4. számát.

1 darab 3 kilogrammos márnát és 2 darab kisebbet, összesen 4¹/₂ kilogramm súlyban. A Hernádra való kirándulás mindig jó eredménnyel jár, de a nagy bérlet-összeg és a nagy vasúti költség, meg a rossz közlekedés miatt mégsem érdemes. A Hernádon a bérlet összege egy személyre 100 korona, a Sajón 40 korona. Igen jó eredménnyel lehet horgászni a Boldva folyón is, a melyben rákok is vannak bőven.

III. A Bükk-hegységben lévő Hámori-tónál is voltam a közelmúltban, éppen a kánikula folyamán, annak a vize is körülbelül 50—60 cm.-rel alacsonyabb a szokottnál. Állandó források táplálják ugyan, de úgy a belészakadó Színva-patak, mint a források is gyenge vízűek: szóval szűkös idők járnak a „Hámori-taj“-ra is, a mint Miskolcra a tavat nevezik. Figyeltem a Színvában és a forrásokban pisztrángokat; a Színvában láttam, de a Hámori-tóban nem sikerült álló pisztrángot észlelnem, mert ugyanakkor sokan csolnakáztak és még többen fürödtek. Tapasztaltam, hogy a Színvában, Lillafüreden felül, előszeretettel „pályáznak“ az orvhalász falusiak a pisztrángokra. Fel fogom hívni a kincstári erdészeti hatóság figyelmét a dologra. Hiszen pisztrángos vizeink alig vannak; semmiképpen meg nem engedhető, hogy olyan helyen, mint a Bükk, folyton pusztítsák ezt az igazán kímélni és gyarapítani való halfajt.

Vízkelety Pál.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Az Érd-dunaegyházi halászati társulat f. évi augusztus hó 13-án tartotta rendkívüli közgyűlését Müller József kir. erdőmester elnöke alatt. A közgyűlés egyedüli tárgya a haszonbérlet emelése volt. Kiss Zoltán kir. erdőmérnök, társulati igazgató bejelentette, hogy a bérlőkkel előzetesen folytatott tárgyalások eredményeként, az eredeti 17,580 K haszonbérlettel szemben, a bérlők az 1921. évi április 1-től 1922. évi március hó 31-éig terjedő üzemi évre 100,380 K haszonbérlet fizetésére kötelezték magukat. A közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vette a jelentést. k.

KÉRDÉSEK ÉS FEJELETEK.

Kérdések.

8. Szíveskedjék b. lapjuk „Kérdések és fejeletek“ rovatában olyan német nyelvű szakkönyvet és szaklapot megnevezni, mely kizárólag, vagy főképp a pisztránghalfélek tenyésztésével stb. foglalkozik.

Répássy: „Édesvízi halászat és halgazdaság“ című munkájában olvasom a dejthei pisztrángos tógazdaság rövid leírását, melyből látható, hogy mily szép eredményeket lehet e téren produkálni. Szeretnék bővebb adatok birtokába jutni, a hogy ott a tenyésztés, mesterséges ikráztatás, etetést illetőleg eljárnak, az elért hússzaprolat, növekedésre stb. vonatkozólag. Vajjon fenti tógazdaság jelenleg működésben van-e, lehetséges volna-e onnét, esetleg levélimleg, bővebb információkat kapni? H. Gy. gazd. intéző.

Fejeletek.

8. A pisztrángféle halak tenyésztéséről német nyelven a legtöbbet Br. Diessner: *Die Künstliche Zucht der Forelle* (Neudamm, 1902. J. Neumann) című munkájában találhat. Olyan német folyóiratot, mely kizárólag vagy legfőképp a pisztrángral foglalkoznék, nem ismerünk; a német szakfolyóiratokban vegyesen jelennek meg idevágó közlemények. A fent megnevezett könyvet Répássy is idézi a kérdésében említett munkájának II. kiadásában. A II. kiadást is megszerezheti a földművelésügyi minisztérium könyvtárából (Budapest, V., Országház-tér 11.). Ott a 256—329. lapon tárgyalja a szerző a pisztrángtenyésztést, idézve több német szaklapot is. Ha e részt figyelmesen elolvassa, különösen „A pisztrángtenyésztés költség-számlása“ című fejezetet (323. l.), akkor sok tekintetben tájékozódhat a kérdésében felvetett dolgokra vonatkozólag.

Hogy a dejthei pisztrángos tógazdaság fennáll-e még, azt most biztosan nem tudjuk; megszállott területen lévén, összeköttetésünk megszűnt véle. Valószínű azonban, hogy megvan. Leghelyesebb, ha levélben fordul (német nyelven) a tógazdaság intézőségéhez.

VEGYESEK.

Gyász eset. A mint részvétellel értesültünk, Vály István, a „Szolnokvidéki Alsó-tiszai Halászati Társulat“ igazgatója f. évi augusztus hó 24-én 61 éves korában hirtelen elhunyt Cibakházán.

A megdolgozott vérbeli vízi ember volt; a Szolnok—csongrádi Ármentesítő és Belvízszabályozó Társulat-nak helyettes igazgató-pénztárosa 34 éven át, mint ilyen a vízgazdaság minden ágazatát művelte s az e szakaszon megalakult Tiszai Halászati Társulat ügyeit is 1907 óta, mint igazgató ő vezette.

Mint a halászat egy igen érdemes munkásának őrizzük meg emlékéit.

Korai hal. Amint értesülünk, a nagyigmándi tavat (Komárom m.) f. hó első napjaiban lehalaszták. A lehalászás az akkor uralkodott nagy meleg ellenére is minden baj nélkül jól sikerült s a halmenyiség kitűnő állapotban került a budapesti piacra. A halakat ugyanis egyik itteni nagykereskedő vette meg, akinek Komáromig felvontatott bárkájába történt a rakodás s aztán a leúsztatás a központi vásárcsarnok rakodó partjára. A korai lehalászás a tónak rendes üzeméhez tartozó valami, mert a tavat tápláló vízbe jutnak az ászári keményítőgyár szennyvizei, amit szerződés szerűleg tűrni tartozik; az ebből származó károk megelőzése végett azonban minden évben lehalásszák a tavat, mielőtt még a gyár üzeme őszkor megindulna.

Szárazság. Mindenfelől panaszkodnak a tógazdák a szárazság miatt. Sok helyütt aggódva néznek a lehalászások elé: vajjon lesz-e mód a teletető raktártavak vízzel való megtöltésére. Anélkül nem lehet a dologhoz fogni.

Az általános állapotot jellemzik lapunk egyik barátjának alábbi sorai:

„Tógazdaságunkban más ujság nincs, mint az, hogy a tavak teljes kiszáradással fenyegetnek. Hosszú, hosszú hetek óta hiába lessük a felhőket, nem tud esni. A nagyon megapadt tavakban persze a ponty sem tudott megfelelően fejlődni; két tavam teljesen kiapadt, le is kellett halásznom. Halhullás is volt, az etetés sem ment jól, csak egyben mutatkozik bőség: *ponytivadék igen sok van.* —“

A vadgesztenyével, mint haltakarmánnyal már nálunk is történtek kísérletek, minden különösebb eredmény nélkül, épp úgy mint külföldön. Most a bajor biológiai kísérleti állomás foglalkozik a kérdéssel, lehet-e, s miképp, a vadgesztenyét halak etetésére használni. Annnyit máris megállapítottak, a mit egyébként egyesek már gyanítottak, hogy a gesztenye bizonyos mérges anyagokat tartalmaz, a melyek a halakra veszedelmesek. E mérgek hasonlóak a szappanfűben lévő mérgekhez, a melyet az orvhalászok a halak elbődítésére használnak. Olyan vízben, a melyben egy gramm őrlött vadgesztenye esik egy literre, már pusztulnak a halak. A legnagyobb mértékben ajánlatos tehát a vadgesztenyével való etetési kísérletekkel egyelőre várni.

Németországban szabadabbá tették az édesvízi halnak külföldre való kivételét, nevezetesen a folyami, beltavi és tógazdasági halak és friss pontyok, valamint az angolna, czippó s más élő, valamint nem élő és fagyasztott halakét is.

A szabadabbá tétel nem terjed ki azonban a népesítésre való anyagra és a halivadéokra. Pontyoknál a 1/2 kg. on alóli halak, czipponál és pisztrángnál az 1/10 kg.-on alóliak számítanak ivadéknak.

Új törvény a halászatról Olaszországban. Olaszországban új törvényt hoztak a halászat emelése s a halászok érdekeinek védelmére; a törvény 1921. március 24-én 315. sz. alatt kelt, amint azt a „Gazetta Ufficiale“ f. évi április 2-i száma közli.

A törvény célja, hogy a halászatról szóló régebbi, 1877. és 1904. évi törvények rendelkezéseit kiegészítse.

Az édesvízi halászat emelése érdekében a törvény felhatalmazza a földművelésügyi minisztert, hogy előmozdítsa és támogassa:

1. társulati (szövetkezeti) haltenyésztő telepek alapítását;
2. magán halgazdaságok létesítését;
3. ivadéknevelő-, költetőtavak építését;
4. a mocsaras vidékeken létesítendő tógazdaságok munkálatait;
5. a kövizek halászatának intenzív kihasználására való szervezkedéseket;
6. hogy a kövizek halasításának költségéhez, akár társulatok, akár magánosok végzik azt, a halászati felügyelőség ellenőrzése mellett, felerészben hozzájáruljon;
7. hogy a kövizek halászatának emelése céljából alakult halászati társulatokat vagy a halászok, illetőleg halászmunkások ilyen célú egyesületeit támogassa oly módon, hogy lapközléményekkel, értekezletek, előadások stb. tartásával a halászok nevelésében részt vegyen.

Ezeket kívül pedig felhatalmazza, illetőleg feladatává teszi, hogy a többi illetékes miniszterekkel együtt szervezze s támogassa a friss és élő hal szállítást s a szállítására szolgáló eszközök (special vasúti kocsik) gyártását, beleértve a kedvezményes tarifa és a gyorsvonattal való szállítás kérdését is.

A törvény szerint a földművelésügyi minisztériumban a halászati ügyek ellátására központi hivatalt, főfelügyelőséget szerveznek, a mely magában foglalja a halélettani vizsgálatok s a halászat ellenőrzési szolgálatát.

Hivatalos árjegyzés. A budapesti vásárcsarnokok igazgatósága a hal forgalmát közepesnek jelzi ingadozó árakkal.

Szeptember hó elején nagybani eladásokról is beszámol. Élő ponty métermázsanként nagyság szerint 5000—9000 K között ingadozott, jegelt ponty 2500—4500 K volt; harcsa 8000 K, csuka 3000 K. Megjelent a balatoni fogas is 6000—7500 K között (tehát olcsóbb, mint az élő ponty?! Szerk.). A balatoni keszeget 400—1000 K-án vették; az őnhalat 2500—3000 K-án, míg a kárász ára 2200 K volt.

A kicsinyben való árusításnál az áringadozások f. évi augusztus 12-ike és szeptember 9-ike között, kilogrammonként filléreken, az alábbi kimutatásból vehetők ki:

a) Édesvízi (élő) hal:	1921. augusztus 12.		1921. szeptember 9.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy ...	10000—12000	3500—8000	9000—12000	3500—8000
" kicsiny ...	5000—6000	—	6000—9000	—
Harcsa, nagy ...	—	7000—14000	—	7000—14000
" kicsiny ...	—	—	—	—
Csuka, nagy ...	10000—10000	4000—8000	11000—11000	4000—8000
" kicsiny ...	8000—8000	—	8000—8000	—
Fogassüllő, dunai ...	—	9000—10000	—	9000—10000
Kárász ...	—	3000—4000	—	3000—4000
Czompó ...	8800—8800	4000—5000	8000—8800	4000—5000
Márna ...	—	6000—7000	—	6000—7000
Keszeg ...	—	2500—3000	—	2500—3000
b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy ...	7000—8000	2400—7000	7000—8000	3000—8000
" kicsiny ...	3600—4000		4000—5000	
Harcsa, nagy ...	16000—16000	7000—14000	14000—16000	7000—14000
" kicsiny ...	8000—9000		8000—13000	
Csuka, nagy ...	7000—8000	3500—6000	7000—7600	3500—6000
" kicsiny ...	4000—6000		4000—6000	
Fogassüllő, dunai ...	14000—14000	—	12000—14000	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül ...	20000—20000	—	20000—20000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os ...	16000—16000	5000—8000	18000—18000	8000—10000
II. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb ...	12000—12000	—	12000—12000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb ...	7600—8000	—	8000—10000	—
Keszeg, balatoni ...	—	1200—2500	1600—1600	1200—2500
Garda, balatoni ...	—	—	—	—
Kárász ...	2000—2000	2000—3000	2000—2000	2000—3000
Czompó ...	3000—3000	4000—5000	3200—3200	4000—5000
Márna ...	5000—5000	4000—6000	5600—6000	4000—6000
Keszeg ...	1500—2000	1200—2500	1600—3000	1200—2500
Keszege, nagy ...	15000—15000	—	14000—14000	—
" kicsiny ...	9000—9000	—	9000—9000	—
Apró, kevert hal ...	2000—2000	—	—	—
c) Rákrétek és agyóbneműek:				
Folyami rák, nagy ...	1500—1500	—	1500—1500	—
" " kicsiny ...	500—600	—	600—800	—

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

F. R., Tata. Ausztriából és Németországból minden akadály nélkül járthat szaklapot. Ausztriában csak az „Oesterreichische Fischerei-Zeitung“ jelenik meg (Wien, I., Elisabethstrasse 22.). Németországnak több halászati szaklapja van; a legelterjedtebb az „Allgemeine Fischerei Zeitung“ (Bayer. Landesfischereiverein, München, Schnorrstrasse 2/III.), mint a német halászati egyesületnek is hivatalos lapja.

Tessék tehát a megadott címekhez fordulni; ott az előfizetési feltételekre nézve a közelebbieket megtudhatók.

V. P., Miskolcz. Első levelében kifejezett közérdekű óhajának sajnos már nem tudunk megfelelni, mert az utalványozás értesítésünkkel egyidejűleg történt.

A második levél, a mint láthatja, szíves fogadtatásra talált. Kérünk ilyen tájékoztatást minél gyakrabban.

Hollandiai háló,

inslég, patentczerina, halászkötél, zsinég, fonál, varsa, Készen és megrendelésre

ismét állandóan kapható:

ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,

IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.

TELEFON: József 61—48.

ROBICSEK ÉS VIGYÁZÓ

hálókötőtelepe
SZEGED, VALÉRIA-TÉR 10. SZ.

Szállít mindenféle
halászhálót, insléget és húzókötelet

a legolcsóbb napi árban.

Halászati Egyesületi tagoknak 5% kedvezmény:

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsas élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, BUDAPEST, Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: Tógazdaság Sárd, (Somogy m.). Sürgőnyczím: Tógazdaság Kiskorpád. Vasutállomás: Kiskorpád.

Őszi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított wittingauli pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründli 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higo), aranyorfát, naphalat, amerikai törpeharcsát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllőt, megtermékenyített fogassüllőikrát és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a Tógazdasági Intézőség Sárd, (Somogy megye).